

dienst en hij zou in de stad zijner vaders in deze hem op het lijf geschreven functie volle bevrediging vinden. Hij heeft daarvan hartelijk getuigd, toen hij later de eerste eeuw van het bestaan van 'zijn' Leeskabinet beschreef: 'Een centraal-gelegen, oer-gezellig gebouw met doolhof-achtige gangetjes en trapjes, een prachtige bibliotheek aan welks opbouw enige generaties van Rotterdamers met zorg en liefde hadden gewerkt...: wat kon de nieuwe Bibliothecaris nog meer wensen?' Of hij meer *wenste* dan zijn 140.000 met zorg geselecteerde en vooral voor Rotterdam zeer belangrijke boeken weet ik niet, maar zeker is, dat hij naar zijn aanleg veel meer *deed*, onbaatzuchtig zich naar vele kanten inzettend voor het algemeen belang. Talrijke instellingen hadden lange tijd veel aan hem te danken, zoals de Rotterdamsche Kring, het Departement Rotterdam der Maatschappij tot Nut van 't Algemeen, de Kralingsche School, de afdeling Rotterdam van de Nederlandsche Vereeniging voor de Volkszang, de afdeling Rotterdam van de Filmliga, het Kralingse Volkshuis, de Volksuniversiteit van Rotterdam, het Comité tot ontwikkeling van werklozen, de Historische Genootschappen 'De Maze' en 'Roterodamum'. Binnen de kring van het Nut was hij voorzitter van de Kinderleeszalen dezer instelling en secretaris van Curatoren van het Nutsinstituut voor Pedagogiek als uitvloeisel van welke functie hij vervolgens deel uitmaakte van het bestuur der Nutsacademie.

Daarenboven was hij vlijtig bezig als publicist op het gebied der wetenschap, dat hem het meest interesseerde: *la petite histoire*. Een groot aantal korte studies van zijn hand zijn geworden tot evenveel pareltjes van deze tak der geschiedenis. Zo verscheen in de zogenaamde 'kleine reeks' van Roterodamum van zijn hand: *Zakenreis van Isaac Hubert door West-Europa 1778-1780* (1957), *Abraham, Huibert en Elie van Rijkevorsel* (1957), *Honderd Jaar Rotterdamsch Leeskabinet* (1959) en *Het Departement Rotterdam der Maatschappij tot Nut van 't Algemeen* (1960). Bijzonder geslaagd was in dit kader ook de causerie, welke hij op 28 februari 1948 hield voor de Hoofdcommissie en de Commissarissen van het Rotterdamsch Leeskabinet, welke daarna als boekje werd uitgegeven. 'Voor vijftig Jaar, een terugblik 1898-1948'. In de hem zo goed liggende anecdotische vorm schetste Van der Pot daarin de toen haast ongeloofwaardig geworden toestanden van nog slechts een halve eeuw geleden, om te besluiten: 'Maar onze samenleving